

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2008 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

DGOpg070/28/1158/08/MP

BIURO POSELSKIE Posła Grzegorza Karpińskiego Wpł. dnia 23.04.08/229 podpis
--

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na pismo z dnia 26 marca 2008 r. (znak: SPS-023-2088/08) dotyczące interpelacji Pana posła Grzegorza Karpińskiego w sprawie sieci zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji, w związku z ustawą z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.), udzielam poniższych wyjaśnień.

Z dniem 1 stycznia 2006 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji w zakresie tworzenia sieci zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji, których celem jest skuteczna realizacja postanowień dyrektywy 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269, z 21.10.2000, z późn. zm.). Wprowadzający pojazdy w ilości powyżej 1000 sztuk w roku (art. 11 ustawy), są obowiązani zapewnić sieć zbierania pojazdów w taki sposób, aby obejmowała ona terytorium całego kraju, umożliwiając ostatniemu właścicielowi pojazdu oddanie go do punktu zbierania lub stacji demontażu, położonego w odległości nie większej niż 50 km w linii prostej od miejsca zamieszkania albo siedziby ostatniego posiadacza.

Wprowadzający pojazdy w ilości do 1000 sztuk w ciągu roku również mogą utworzyć sieć w sposób określony w art. 11 ww. ustawy albo skorzystać z możliwości wniesienia na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej opłaty w wysokości 500 zł za każdy wprowadzony pojazd.

Przepis art. 11 ww. ustawy stanowi, że obowiązek zapewnienia sieci zbierania pojazdów powinien być realizowany bezpośrednio poprzez utworzenie punktów zbierania pojazdów oraz stacji demontażu. Zawarty w art. 11 ust. 2 wyjątek umożliwia wprowadzającym pojazdy utworzenie sieci na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu. Z ogólnych przepisów Kodeksu cywilnego wynika, że wprowadzający pojazd lub prowadzący stację demontażu może przy podpisywaniu umów o zapewnieniu sieci zbierania pojazdów posługiwać się pełnomocnikiem, przy czym pełnomocnik działa zawsze w imieniu i na rzecz mocodawcy – wprowadzającego pojazd lub prowadzącego stację demontażu – a nigdy w imieniu własnym i na własną rzecz. W każdym jednak przypadku wprowadzający pojazd musi wykazać samodzielne utworzenie stacji demontażu, lub bezpośrednie podpisanie umów o utworzeniu sieci zbierania pojazdów ze stacjami demontażu, albo podpisanie takich umów za pomocą pełnomocnika, w sposób określony w art. 11 ww. ustawy.

Odnosząc się do kwestii składanych oświadczeń o podleganiu obowiązkowi zapewnienia sieci, nie ma znaczenia na jakich formularzach są one składane, jak również nie ma obowiązku wykazywania na oświadczeniach sposobu zapewnienia sieci zbierania pojazdów, bowiem okoliczność ta nie ma znaczenia dla rejestracji pojazdu. Jedynym elementem wymaganym przepisami ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji jest oświadczenie wprowadzającego pojazd o podleganiu obowiązkowi zapewnienia sieci zbierania pojazdów, co wiąże się z przyjęciem obowiązków wynikających z realizacji ustawy w zakresie funkcjonowania takiej sieci. Dodatkowe informacje zawarte na oświadczeniach, z punktu widzenia prawnego są zbędne i nie mają znaczenia dla prawidłowości oświadczenia.

Należy przy tym zauważyć, że wprowadzający pojazd, który złożył oświadczenie o podleganiu obowiązkowi zapewnienia sieci zbierania pojazdów i nie dopełnił w tym zakresie swoich obowiązków, niezależnie z jakiego powodu to nastąpiło (np. w sytuacji, gdy podmiot organizujący sieć działał jako strona umowy o zapewnieniu sieci, nie zaś jako pełnomocnik którejś ze stron, tj. stacji demontażu, czy wprowadzającego pojazd), jest obowiązany na podstawie art. 14 ww. ustawy do naliczenia i wpłacenia na rachunek NFOŚiGW opłaty za brak sieci. Dodatkowo zgodnie z art. 15 ww. ustawy wprowadzający pojazd jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za brak sieci.

W razie stwierdzenia, że wprowadzający pojazd nie dokonał wpłaty opłaty za brak sieci albo dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje na podstawie art. 17 ww. ustawy decyzję, w której określa wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za brak sieci. Decyzję taką GIOŚ może wydać w terminie pięciu lat od powstania w tym zakresie zobowiązania, a więc do czasu przedawnienia zobowiązania z

tego tytułu. Należy przy tym zaznaczyć, że do należności z tytułu opłat za brak sieci stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Wobec powyższego, złożenie przez wprowadzającego poniżej 1000 pojazdów rocznie oświadczenia o podleganiu obowiązkowi zapewnienia sieci, zamiast wniesienia od każdego pojazdu opłaty w wysokości 500 zł, nie uszczupla dochodów Skarbu Państwa, gdyż nie utworzenie sieci zbierania pojazdów zgodnej z przepisami art. 11 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, skutkuje dla wprowadzającego pojazd obowiązkiem wniesienia opłaty za brak sieci, obliczanej zgodnie ze wzorem określonym w art. 14 ww. ustawy.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie złożonych przez wprowadzających pojazdy dokumentów dokonuje sprawdzenia wypełnienia przez nich obowiązku zapewnienia sieci. W prowadzonych sprawach sprawdzane są umowy o zapewnieniu sieci, przy czym w każdym przypadku wymagane jest, aby wprowadzający pojazd wykazał, czy realizuje ten obowiązek samodzielnie, czy też poprzez bezpośrednie podpisanie umów o utworzeniu sieci zbierania pojazdów ze stacjami demontażu, czy poprzez podpisanie takich umów za pomocą pełnomocnika. W Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska toczą się obecnie postępowania w stosunku do przedsiębiorców wprowadzających powyżej 1000 pojazdów w ciągu roku kalendarzowego. W dalszej kolejności będą weryfikowane informacje przedstawione przez wprowadzających poniżej 1000 pojazdów w roku kalendarzowym.

Dodatkowo w związku z licznymi sygnałami dotyczącymi nieprawidłowości w działalności firm oferujących wprowadzającym pojazdy utworzoną przez siebie sieć, Inspekcja Ochrony Środowiska przeprowadziła w 2007 r. kontrolę Centralnej Sieci Recyklingu Pojazdów Sp. z o.o. w Lublinie. Ww. kontrola polegała na sprawdzeniu w jakim charakterze działała ww. firma organizująca sieć zbierania pojazdów i na jakich zasadach oferowała utworzoną sieć wprowadzającym pojazdy. Kontrola ta wykazała oferowanie oświadczeń o podleganiu obowiązkowi zapewnienia sieci podmiotom niebędącym przedsiębiorcami, co jest niezgodne z art. 12 ust. 2 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz nieprawidłowe działanie Centralnej Sieci Recyklingu Pojazdów Sp. z o.o. w zakresie podpisywania umów o zapewnieniu sieci – w charakterze strony umowy, a nie pełnomocnika którejś ze stron, tj. stacji demontażu lub wprowadzającego pojazd. Sprawa została przekazana do Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą Komendy Wojewódzkiej w Lublinie.

Obecnie prowadzona jest kontrola firmy EKO-GWARANT Sp. z o.o. w Lublinie, a na miesiąc kwiecień zaplanowana jest kontrola Polskiej Sieci Recyklingu Pojazdów Sp. z o.o. w

Legionowie. W najbliższym czasie zostaną również przeprowadzone kontrole pozostałych firm zajmujących się organizacją sieci zbierania pojazdów. W przypadku podejrzenia popełnienia przez ww. firmy przestępstwa Inspekcja Ochrony Środowiska zawiadomi o tym fakcie organy ścigania.

2 p. c. w. s. m. c.

Z up. Ministra
Sekretarz Stanu
Stanisław Gawłowski

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM